

grundet ved, at efter de Beregninger, jeg har faaet foretaget, viste det sig, at Gennemførelsen af dette Forslag vilde forøge det offentliges Udgifter med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. udover den bestaaende Lovs Udgifter, og det har i alt Fald ikke været mit Partis Mening, at man ved en Revision af Aldersrenteloven nu skulde gaa ind for nogen Forhøjelse. Jeg syntes derfor straks, da jeg saa dette, at det var nødvendigt nøje at faa undersøgt, hvorvidt man paa andre Punkter kunde finde Besparelser, som var forsvarlige, idet Tiden efter vor Mening ikke er til, at man forhøjer det samlede Beløb.

Naar jeg til Trods for, at Renten for de daarligst stillede forhøjes betydeligt, har kunnet naa til den af mig nævnte Nedgang i Udgifterne, ligger det selvfølgelig i den Indsnævring af Kredsen, jeg har foretaget, men særlig deri, at jeg er enig med Flertallet i, at naar vi nu foretager en Ændring af Aldersrenteloven, saa maa alle Aldersrentenydere herefter stilles lige, saa skal vi ikke have to Slags Aldersrentenydere under samme økonomiske Vilkaar, med samme Indtægter og samme Formue, som skal have forskellig Aldersrente. Det forbavser mig noget, at Socialdemokraterne holder saa stærkt fast paa dette; da de jo ellers er meget stærke i Lighedsprincippet, synes jeg, at der her maa være et Forhold, hvor man ogsaa maa kunne slutte sig til, at man stiller alle lige for Loven.

Vi tror fra mit Partis Side, at det er fuldt forsvarligt at foretage den her foretagne lille Nedsættelse af Aldersrentenyderes Kaar, der har Indkomst og Formue, og det af forskellige Grunde: blandt andet af den Grund, at ogsaa disse Folk jo dog har haft en lille Smule Fordel af Kronens forøgede Købeevne, men ogsaa under Hensyn til hele den økonomiske Situation, vi befinder os i. Det kan ikke nytte, at man vil lukke Øjnene for, at Tusinder og atter Tusinder her i vort Land kæmper en fortvivlet Kamp for at opretholde deres Hjem; naar Forholdet er saaledes, forekommer det mig fuldt forsvarligt, at man, staaende overfor at skulle gennemføre en Ændring i Aldersrenteloven, siger, at saa skal alle Aldersrentenydere efter den nye Lovs Vedtagelse stilles lige. Derfor er vi gaaet med til at tage denne Besparelse.

Jeg skal i denne Omgang slutte med disse Bemærkninger, idet jeg anbefaler at stemme for de af Flertallet under Nr. 2

og de af Mindretallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag, altsaa for dem, jeg selv har stillet, og at stemme imod de af Flertallet under Nr. 3 stillede Ændringsforslag. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 26, som er stillet af det socialdemokratiske Parti, vil jeg anbefale mine Meningsfæller, at vi afholder os fra at stemme.

Willesen: Skønt Regeringsforslaget til en ny Aldersrentelov under konservativ Paavirkning har modtaget en lille Forbedring, finder vi dog, at det stadig er alt for haardhændet til, at vi kan gaa med til at stemme for det. Og skønt Socialdemokratiet har valgt en politisk Stilling — den maa vel siges at være ret stærkt politisk — ved at fremtage det tidligere foreliggende Forslag, kan vi heller ikke stemme for det, bl. a. af den Grund, som den ærede foregaaende Taler (Holdgaard) pegede paa, at det ikke gennemfører Lighedsprincippet overfor samtlige Aldersrentenydere. Vi indser ikke, hvorfor man ved en ren Understøttelseslov skulde være forhindret deri. Derimod finder vi det radikale Venstres Forslag sagligt godt, idet det tilvejebringer en rimelig Nedsækning uden at forringe Aldersrentens Effektivitet, hvor der virkelig er Trang, og netop tager Sigte paa noget af det, vi har taget Sigte paa, naar denne Sag har været under Debat her i Tinget, nemlig at kræve en Skærpelse af Betingelserne.

Ligeledes kan vi bifalde, at den Besparelse, der fremkommer ved det radikale Ændringsforslags Gennemførelse, som Helhed kommer Kommunerne til gode, da det ubetinget er dem, der trænger mest dertil. Ligeledes forekommer det os, at Bestemmelsen om det 15 pCt.s frie Skøn giver en fornuftig og rimelig Grænse for det kommunale Skøn. Vi kan derfor i det store og hele støtte Mindretallets Ændringsforslag. Der er imidlertid et Par enkelte Punkter, hvor det radikale Udvalgsmedlem har taget et Forbehold, som vi ikke finder nødvendigt. Ved Ændringsforslag Nr. 1 har det ærede Medlem Hr. Holdgaard foreslaaet, at den Skærpelse af Betingelserne, som Flertallet ønsker indsat med Hensyn til „svigtende Helbred eller andre ganske særlige Omstændigheder“, der skal være til Stede for, at 60-aarige kan opnaa Aldersrente, udelades. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke kan gaa til denne skærpede Betingelse, thi der maa noget ganske ekstra-